

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

April ■ 2022

Razlaga velikega tedna

Cvetna nedelja

Cvetna nedelja ali nedelja Gospodovega trpljenja je prvi dan velikega tedna. Z njo se začne neposredna priprava na veliko noč, ki je največji krščanski praznik.

Blagoslov zelenja in procesija s Kristusom

Bogoslužje se začne z blagoslovom zelenja pred cerkvijo, ki ga v procesiji med petjem slavnih pesmi odnesemo v cerkev. To nas spominja na Jezusov slovesni vstop v Jeruzalem in vzklike množice: »Hozana, blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu.« (Mt 21,9) Jezusa so ob vstopu v Jeruzalem pozdravljali z zelenjem, ki je v naših krajih povezano s tradicijo izdelovanja butar oziroma s pripravo oljčnih vejic. Oljka je odporno sredozemsko zimzeleno drevo, ki je simbol miru in sprave, zelenje

pa predstavlja rodovitnost in življenje. Palmove veje, ki jih v zapisu izrecno omenja le evangelist Janez, so simbol zmagovalstva in kraljevanja – Jezusa so pozdravljali kot kralja, ki prihaja v Jeruzalem. Vzklik hozana izraža vero in pričakovanje Kristusa kot kralja in Odrešenika.

Branje pasijona kot začetek velikega tedna

Med mašo poteka slovesno branje ali petje pasijona, ki poroča o zatonu zoper Jezusa, o zadnji večerji z učenci, Jezusovem trpljenju v vrtu Getsemani, sodnem procesu, obsodbi na smrt, smrti na križu ter o pokopu v grob. Rdeča bogoslužna oblačila simbolizirajo trpljenje. Celotno bogoslužje se tako že usmerja proti veliki noči Gospodovega trpljenja, smrti in vstajenja.

Velikonočno tridnevje – celota velike noči in središče bogoslužnega leta

Vrhunec cerkvenega leta predstavlja veliki teden, ki ga začnemo na cvetno nedeljo, višek pa je velikonočno tridnevje: veliki četrtek, veliki petek, velika sobota in velikonočna nedelja. Postavi se vprašanje, ali gre za tri

ali štiri dni. To štetje se naslanja na judovsko gledanje, po katerem se nov dan začne z večerom prejšnjega dne. Nedelja se torej začne že po sončnem zahodu v soboto zvečer. Tako se na veliki četrtek zvečer po bogoslužnem

gledanju že začenja veliki petek in pridemo do velikonočnega tridnevja.

Ker velika noč obsega skrivnost trpečega, umrlega in vstalega Gospoda, je treba celotno tridnevje razumeti kot središče obhajanja

velike noči. Velika noč torej ni samo velikonočno jutro in nedejlja, temveč vsi obredi velikonočnega tridnevja od spomina zadnje večerje na veliki četrtek zvečer do prikazanja vstalega Kristusa na velikonočno nedeljo zjutraj.

Veliki četrtek

Krizmena maša

Na veliki četrtek dopoldan škof skupaj z vsemi duhovniki iz škofije v stolni cerkvi obhaja krizmeno mašo, ki je ime dobila po posvetitvi oljčnega olja v sveto krizmo. Blagoslovi krstno in bolniško olje ter posveti sveto krizmo. Vsa ta olja se uporabljajo pri podeljevanju zakramentov.

Spomin ustanovitve svete evharistije in mašniškega posvečenja

Veliki četrtek je spomin Jezusove zadnje večerje z apostoli, ki predstavlja ustanovitev zakramenta evharistije, postavitve duhovniške službe in izročitve zapovedi ljubezni.

Jezus je pri zadnji večerji, ko je s svojimi učenci obhajal velikonočno (pashalno) večerjo, kruh posvetil v svoje telo in vino v svojo kri ter učencem naročil, naj v njegov spomin tudi sami obnavljajo to dejanje posvetitve. Zato je veliki četrtek ustanovitveni dan evharistije, ko je Jezus daroval

prvo evharistično daritev ali mašo. Na ta dan se v Cerkvi zahvaljujemo tudi za dar mašniškega posvečenja.

Kruh in vino pri maši simbolizirata cerkveno skupnost in njeno edinstvo. Kruh je pripravljen iz moke, ki se pridobiva iz številnih zmletih žitnih zrn, vino pa iz mnogih grozdnih jagod. Prve krščanske skupnosti so v teh prvinah videle znamenje edinosti Cerkve, saj je tudi Cerkev sestavljena iz številnih posameznikov, ki sobivajo v istem Duhu. Lomljenje kruha pa je po Jezusovem vstajenju postalo tudi znamenje, po katerem so ga učenci prepoznali.

Judje so pri pashalni večerji poleg vina in kruha uživali velikonočno jagnje v spomin na brezmadežno jagnje, ki je v noči izhoda iz Egipta predstavljalo zaščito za judovske prvorojence. Jezus se pri zadnji večerji razodene kot novo in dokončno velikonočno jagnje, ki odjemlje grehe sveta.

Evharistija je zakrament Božje lju-

bezni do ljudi. Kristus je na veliki četrtek postavil zapoved medsebojne ljubezni, kar je simbolično udejanjil z umivanjem nog učencem, kakor beremo v Janezovem evangeliju (Jn 13, 1-20). Pri Judih je bilo umivanje nog znamenje gostoljubnosti in dobrodošlice. Navadno so gostom noge umivali sužnji. Jezus je učence s tem dejanjem učil služenja in ponižnos-

ti, zato so tudi škofje in duhovniki poklicani, da škofiji, župniji ali skupnosti, ki jim je zaupana, služijo v bratski ljubezni.

Po koncu maše duhovnik s spremstvom prenese posvečene hostije iz tabernaklja na posebno mesto, ki simbolizira Jezusovo trpljenje v vrtu Getsemani (pa tudi njegovo ječo).

Veliki petek

Spomin Gospodovega trpljenja in smrti

Veliki petek je dan Jezusovega trpljenja in smrti na križu. Njegova simbolika nas vabi k odpovedi, da se odpremo in postanemo bolj razpoložljivi za Božjo milost in spreobrnjenje srca. Ta dan je zapovedan strogi post, zato se odpovemo mesnim jedem in se le enkrat do sitega najemo. Veliki petek je edini dan v cerkvenem letu, ko ni maše. Ob 15. uri, ko se spominjamo Jezusove smrti na križu, običajno molimo križev pot.

Večerni obredi velikega petka imajo tri dele. V prvem je opravilo Božje besede, med katerim beremo pasijon ali poročilo o Jezusovem trpljenju iz Janezovega evangelija. V slovesnih prošnjah za vse potrebe molimo za ves svet, njegove voditelje, za drugače verujoče in neve-

rujoče, za cerkvene potrebe in tudi za odnose z judovsko skupnostjo. V drugem delu častimo križ v znamenje hvaležnosti in spoštovanja za Jezusovo življenjsko daritev. V tretjem delu sledi obhajilni obred s hostijami, posvečenimi na veliki četrtek. Ob koncu obredov velikega petka se Najsvetejše v zakriti monštranci (mrtvaški prt) odnese na novo mesto v Cerkvi, ki predstavlja Božji grob.

Velika sobota

Velika sobota je dan češčenja Jezusa v Božjem grobu, kamor je bil prenesen na veliki petek. Čez dan se zvrstijo blagoslov ognja in blagoslovi velikonočnih jedil. Zvečer se zberemo pri bogoslužju vseh bogoslužij v cerkvenem letu, pri velikonočni vigiliji.

Velikonočna vigilija

Velikonočno praznovanje doseže vrhunec z obredi velikonočne vigilije (bdenja), ki nas s slovesnim bogoslužjem uvede v skrivnost Kristusovega vstajenja. »To je noč« slovesno ponavlja velikonočna hvalnica, ko v molitvi, premišljanju Božje besede in ob petju pričakujemo Kristusov prehod iz smrti v življenje. Obrede velike sobote sestavljajo štirje deli. Najprej je **slavje luči**, med katerim pred cerkvijo blagoslovimo novi ogenj in z njim prižgemo velikonočno svečo, simbol vstalega Kristusa, ki je s svojo svetlobo pregnal temo in z vstajenjem premagal smrt. »Svetloba slavno vstalega Kristusa naj prežene temine duha in srca.« Sledi bogato **besedno bogoslužje** (na izbiro je osem odlomkov Božje besede), ko poslušamo poročila o glavnih postajah zgodovine odrešenja do Jezusa Kristusa. Zatem je na vrsti **krstno in birmansko bogoslužje**, ko podoživljamo za-

krament svetega krsta. Prvi kristjani so samo pri velikonočni vigiliji prejeli zakrament krsta, birmo in prvega obhajila in še danes je to privilegiran trenutek krščevanja katehumenov. Na koncu pride kot vir in višek **obhajanje evharistije**, prve velikonočne maše, v katero prinesemo svoje življenje.

Velikonočni ogenj in voda

Na veliko soboto zgodaj zjutraj duhovniki blagoslavljaajo velikonočni ogenj in vodo, s katerima verniki pokadijo in pokropijo domove. Ogenj použiva, ogreva, žge, prečiščuje, zato je že od nekdaj zelo dragocen. V Stari zavezi je simbol razodevanja Boga, Božje nepristopnosti in svetosti. Blagoslovljeni ogenj verniki čez dan raznesejo po domovih. Hiša, ki ga sprejme, sprejme luč, Jezusa Kristusa.

Voda je v različnih kulturah znamenje notranjega očiščevanja. Umivanje rok pred molitvijo in jedjo nima samo higienske vloge, ampak nakazuje notranje očiščevanje in odpuščanje grehov. Voda omogoča preživetje. Kakor Izraelci, ki so iz sužnosti odšli po suhem sredi morja, tako se človek pri krstu potopi v vodo krstnega studenca, ki ga očisti vsega zla, in vstane kot nov, preroden človek v Kristusu. Blagoslovljena voda nas

zato spominja na prvi zakrament krsta.

Blagoslov velikonočnih jedil

Blagoslov jedil je obred ljudske pobožnosti, da bi lažje začutili Božjo bližino in navzočnost v vsakdanjem življenju. Poteka na veliko soboto, navadno kot samostojno bogoslužno opravilo. Velikonočna jedila so podoba velikonočne večerje, ki jo je Jezus obhajal s svojimi učenci, ter mašne daritve.

V velikonočnih jedilih lahko prepoznamo posebno simboliko. Kruh je znamenje Božje dobrote in človekovega dela. V naših krajih velja za osnovno hrano. Spominja nas na Kristusove besede o zrnu, ki mora v zemlji umreti, da lahko obrodi sad (Jn 12,24). To zrno je Kristus, ki je moral skozi trpljenje in smrt. Jezus je v puščavi kruh tudi čudežno pomnožil. Za kristjane pa ima kruh še prav poseben pomen, saj se pri maši spremeni v Kristusovo telo.

Meso (šunka) je podoba Jezusa

Kristusa, ki je pravo velikonočno Jagnje, darovano za naše grehe. Spominja nas tudi na velikonočno jagnje, ki so ga Izraelci uživali v spomin na rešitev iz egiptovske sužnosti.

Pet rdečih pirhov simbolizira pet Jezusovih ran, hkrati pa so tudi podoba groba in simbol vstajenja. V jajcu se namreč skriva življenje, ki ob določenih pogojih zdrobi lupino in pride na dan. Lupina je podoba skal, ki so zapirale Kristusov grob, a jih je Kristus ob vstajenju odvalil.

Korenine hrena nas spominjajo na tri žeblje, s katerimi je bilo Jezusovo telo pribito na križ. Ko okušamo njegovo ostrino, se spominjamo Kristusovega trpljenja. Grenkoba nas spominja na Kristusovo žejo na križu, ki je bila predvsem žeja po človeški in Božji bližini. Hkrati nas grenka zelišča spominjajo na judovsko velikonočno večerjo, ki je spomin na izhod iz egiptovske sužnosti.

Velikonočna nedelja Gospodovega vstajenja

Na veliko noč, najpomembnejši krščanski praznik, se spominjamo največjega čudeža in temelja naše vere, ki je vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih. Pod izrazom velika noč razumemo celotno obhajanje

skrivnosti Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja. Velikonočna nedelja je le vrhunec in zunanje razodetje vstajenjskega veselja, ki se nato nadaljuje ves 50-dnevni velikonočni čas do binkošti.

Gospodovo vstajenje, temelj krščanske vere

Na začetku je velikonočno izkustvo srečanja: razkropljenim in prestrašenim učencem velikega petka se prikaže živi Jezus. Prazen grob z vstajenjem postane kraj upanja; ni več kraj smrti, okrog katerega bi se zbirali, ampak kraj, kjer se vse šele začne. Jezus Kristus nas je s svojim trpljenjem in smrtjo odrešil, kar pomeni, da greh in smrt nimata zadnje in dokončne besede v našem življenju, ampak nam je Jezus odprl pot v večno življenje. Odrešenje odpira možnost za uresničitev osebne svobode, s pomočjo katere lahko človek v polnosti živi prejete talente in dokazuje, da je življenje z Bogom močnejše od smrti. Velikonočni dogodek je zmagoslavje svobode, milosti in ljubezni.

Kristjani verujemo v Jezusovo vstajenje zaradi pričevanj oseb, ki se jim je Jezus prikazal po vstajenju in jim z očitnimi znamenji dokazal svojo istovetnost. Učenci so ga prepoznali po njegovih ranah, po lomljenju kruha in po njegovem ljubečem osebнем odnosu z njimi. Skrivnost vstajenja lahko razumemo samo v moči vere, ki je Božji dar. Po starodavni slovenski navadi po naših župnijah potekajo slovesne vstajenske procesije z Najsvetejšim, s katerimi kristjani tudi danes razglasimo celotnemu svetu, da je Kristus vstal od

mrtvih in še vedno živi med nami.

Vzklik veselja »Aleluja«

Velika noč je praznik veselja in upanja. Veselje kristjani izražamo z vzklikom aleluja, ki izhaja iz hebrejskih besed hallelu in Yah, kar pomeni »slavite Jahveja, Boga«. Aleluja je star bogoslužni vzklik v čast in hvalo Gospodu, pogosto se pojavi na začetku in na koncu psalmov. Pojemo jo pred evangelijem, ki je veselo oznanilo.

Pred največjim Jezusovim čudežem, vstajenjem od mrtvih, človeške besede niso dovolj. Petje aleluje je kot vriskanje planinca v gorah, ki se veseli čudovitega sončnega vzhoda. Občutij ne izpove z besedami, ampak z vriskanjem. Podobno se zgodi kristjanu: ob pogledu na Sonce – Jezusa Kristusa, ki je vzšlo nad temo velikega petka, ne najde pravih besed. Ostane mu samo jecljajoča, začudena, vesela aleluja. Zato se beseda aleluja v bogoslužju večkrat ponavlja kot refren.

Staro ime za veliko noč je pasha, ki pomeni mimohod ali prehod iz smrti v življenje, lahko bi rekli, da gre za prehod iz sedanjega sveta v novo, Božje mesto, na katerega ulicah se prepeva aleluja. Pride ura, ko bo tudi v temine našega življenja posijalo neminljivo sonce in bomo peli večno alelujo.

Velikonočni ponedeljek

Na velikonočni ponedeljek želimo kristjani utrditi svojo vero v vstalega Jezusa tako, da veselo novico o vstajenju delimo s prijatelji in se skupaj z njimi veselimo. Kakor sta učenca na poti v mesto Emavs razpravljala o Kristusovem vstajenju in sta ga prepoznala po lomljenju

kruha, tako smo kristjani povabljeni, da živimo veliko noč v vsakdanjem življenju s spominjanjem na zmago življenja. Ta dan je dobra priložnost za obiske in voščilo sorodnikom in prijateljem. Oseben stik prinaša sporočilo upanja.

Bolezen ni za smrt, ampak v Božjo slavo (Jn 11,4) - drugi del

V prejšnji številki sem bolj splošno razmišljala o bolezni in trpljenju, v tem prispevku pa bi želela konkretnije spregovoriti o zakramentu bolniškega maziljenja. Ta zakrament lahko prejme vsak krščeni, ki je nevarno bolan ali smrtno ogrožen. Zato ga pogosto prejmemo tudi pred operacijami s popolno narkozo, pred porodom ali pa v višji starosti in ko smo zaradi let že razmeroma blizu smrti. Ne gre toliko za pripravo na proces umiranja, ampak bolj za čas, ko je bolnik hudo bolan in trpi. Številni svojci zaradi nepoučenosti ne poskrbijo, da bi njihovi starejši sorodniki prejeli bolniško maziljenje. Tudi moja stara mama ga ni bila deležna, saj so se njeni svojci bali, da bi to narobe razumela in mislila, da hočejo, da čim prej umre. Tako je bolnik oškodovan za dodatno milost, ki bi mu pomagala v bolezni.

Zavedati se moramo, da Bog ni avtomat za izpolnjevanje naših želja. Mi opravimo nekaj molitev in predpisanih kretenj in dobimo to, kar smo si zamislili. Ne gre tako. Bog je oseba in je popolnoma svoboden – na našo srečo, saj nam da več in boljše, kakor ga pro-

simo. Po zakramentu bolniškega maziljenja nas ozdravlja celostno. Odpusti nam naše grehe in s tem ozdravi našega duha. Še več. Našo bolezen spremeni v odrešenje za nas in za ljudi okrog nas. Podari nam milost Svetega Duha, ki nas na poseben način usposobi, da se s svojo boleznijo pridružimo Jezusovi daritvi na križu. Sama sem to ob maziljenju zelo močno doživela. Jasno sem začutila, da me je Bog posvetil za trpljenje. In ko so prišli najhujši trenutki depresije, ki sta jih spremljali tesnoba in fizična bolečina, sem lahko začutila Jezusa, kako v mojem telesu visi na križu. In čeprav so bili to eni izmed najtežjih trenutkov, ki sem jih doživela, so bili tudi eni izmed najlepših in najdragocenejših, ker sem se na tako globok, intimen in bistven način srečala z Gospodom. Moja bolečina ni bila več nesmiselna in neznosna, ampak je postala vir novega življenja zame in za vse, za katere sem se v teh okoliščinah darovala. Nisem bila več sama, ampak sredi občestva bratov in sester.

Moja bolezen je bila v osnovi duševne narave. Bila sem zagrenjena, apatična in tesnobra. Imela

sem panične napade. Pogosto sem ob situacijah, ki so v nečem spominjale na zlorabo, ki sem jo doživela, padla v šok in sovraštvo do sebe. Če sem imela srečo, sem tri dni v tednu nekako opravljala študijske obveznosti, ostale dni pa tega nisem zmogla. Čutila sem slabost in bolečine po vsem telesu. Zdelo se mi je, da so mi možgani pregoreli. Dejansko je vsaka duševna bolezen tudi fizična, saj gre za težave v delovanju možganov, možgani pa upravljajo celotno telo.

Z vsako boleznijo je tako, da pri naša posledice v duhu, duši in na telesu. Na duševnem področju Jezus olajša našo žalost, nas dvigne iz malodušja, reši dvomov in nam vrne pogum in zaupanje. Ker se je moja bolezen večkrat ponovila ali poslabšala, sem večkrat prejela maziljenje. Vsakič sem v trenutku doživela olajšanje. Kar je bilo prej povsem neznosno, sem zmogla nositi in ohranjati vero. Sad maziljenja je bil vedno znova globok notranji mir, zaupanje, iz tega pa veselje.

Jezus po zakramentu ozdravlja celotnega človeka in telo ni nič manj pomembno od vsega ostalega. Telesno ozdravljenje Jezus zadrži le, če to ne bi koristilo zveličanju bolnika. Pri meni je bilo tako. Bog je uporabil mojo bolezen, da mi je

odprl oči za laži, v katerih sem živela, laži o sebi, o svetu in o Njem. Hvaležna sem, da je dovolil, da se je moje trpljenje vleklo tako dolgo, saj sicer nikoli ne bi izvedela, kako zelo me ima rad. In kakor bi takrat dala vse, da bi bila zdrava in bi lahko normalno funkcionirala, bi bila zaradi sadov, ki jih zdaj okušam, pripravljena vse to še enkrat prestati. Bog je pustil, da sem se čutila mrtvo pri živem telesu, da sem nehala iskati življenje v sebi, potem pa me je ob pravem času obudil od mrtvih. Še nikoli nisem bila tako srečna in tako živa. Po Božji dobroti sem na koncu prejela tudi telesno zdravje, ki še napreduje. Iz vsega srca želim spodbuditi vsakega, ki je bolan in trpi, naj zaupa v Gospoda, čeprav je videti, kot da ga ni. V resnici ima vse v svojih varnih rokah. Naj se nihče ne boji priti k njemu – tudi po zakramentu bolniškega maziljenja, ki ga je postavil prav za svoje trpeče brate in sestre.

Katja Ceglar

Temna noč

Knjiga in čaj

Ponovno smo pri sv. Janezu od Križa in prebiramo njegovo knjigo Temna noč. Je presunljiva pesem, ki pripoveduje o potovanju duše do mistične združitve z Bogom, ko se hrepenenje duše izpolni v Bogu. Ljuba se z ljubim sklene v eno.

Potovanje se imenuje »temna noč« deloma zato, ker tema predstavlja dejstvo, da je Bog neznan. Duša se v prvi fazi prek umiranja čutnemu in duhovnemu oddalji od sebe in od stvari. Ker pa ne

more doseči popolnosti s svojo lastno močjo, jo – kot razlaga avtor – »Bog vzame s svojo božansko nego, kjer jo ozdravi vsega, česar se sama ne more ozdraviti«. Človek ne more v njej s svojo voljo ničesar opraviti, more jo le sprejemati. Nedejavna noč duha je zato »temna noč«, najlepša duhovna noč združitve z Bogom. Taka duša ne zavrača realnosti, presega jo v Bogu, ki je zanjo najpomembnejši.

Zdenka Sušec

Pričakujemo...

PETEK, 1. APRIL

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- ob 18.30 molitev križevega pota, sledi sveta maša
- od 20.00 do 22.00 adoracija

SOBOTA, 2. APRIL

ob 18.00 srečanje birmancev in animatorjev za poletni oratorij

NEDELJA, 3. APRIL

ob 20.00 srečanje staršev birmancev in botrov v pripravi na sv. birmo (prek Zooma)

PETEK, 8. APRIL

- ob 18.30 molitev križevega pota, sledi sveta maša
- ob 20.00 spovedno-molitveni večer: priložnost za dobro predvelikonočno spoved, pridejo tudi zunanji spovedniki

SOBOTA, 9. APRIL

- ob 10.00 delavnica pletenja butaric v veroučnih prostorih
- ob 11.00 sv. maša za bolnike in ostarele z možnostjo prejema bolniškega maziljenja

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

*Kristus je ves v cerkvi in cerkev je vsa v Kristusu.
Cerkev je moje upanje. (sv. Janez Pavel II.)*

NEDELJA, 10. APRIL

TOREK, 12. APRIL

ČETRTEK, 14. APRIL

PETEK, 15. APRIL

SOBOTA, 16. APRIL

NEDELJA, 17. APRIL

PONEDELJEK, 18. APRIL

PONEDELJEK, 2. MAJ

CVETNA NEDELJA: spomin Jezusovega slovesnega prihoda v Jeruzalem; svete maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00; ob 10.00 začnemo z blagoslovom zelenja in butaric na trgu pred cerkvijo Vseh svetih

ob 20.00 večer Knjiga in čaj ob knjigi sv. Janeza od Križa
Temna noč

VELIKI ČETRTEK: nova zapoved ljubezni, spomin ustanovitve zakramenta svete evharistije in mašniškega posvečenja

- ob 9.00 krizmena maša v stolnici
- ob 19.00 slovesna sveta maša, sledi bdenje z Jezusom v »ječi«

VELIKI PETEK: spomin Kristusove smrti na križu

- ob 15.00 molitev križevega pota po drevoredu
- ob 19.00 slovesno bogoslužje v spomin na Jezusovo trpljenje

VELIKA SOBOTA: dan premišljevanja in molitve, Jezusovo telo počiva v grobu

- ob 7.30 blagoslov velikonočnega ognja pred cerkvijo Vseh svetih
- od 10.00 do 17.00 vsako polno uro blagoslov velikonočnih jedi, v Tomačevem ob 15.30
- ob 19.30 VELIKONOČNA VIGILIJA, najpomembnejše bogoslužje v cerkvenem letu

VELIKA NOČ: Jezusovo vstajenje od mrtvih in zmaga nad zlom

- ob 7.00 vstajenjska procesija iz cerkve Sv. Križa, sledi slovesna sveta maša
- ob 9.00 in 11.00 slovesna sveta maša, v Tomačevem ob 9.30

VELIKONOČNI PONEDELJEK: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 8.00

ob 10.00 slovesnost ob prejemu zakramentov katehumenov

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljublana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15